

Tilapelttaaja Reijo Hartikka tutkii tyytyväisenä ruskolaista kevätvehnää. Siemenet on käsitelty sekä kasvun

ratteella että fosforilannoitteen tehosteella.

Vehnä kasvoi kuin sademetsä

Viljojen kasvustot ovat tänä vuonna poikkeuksellisen hyvät.

– En muista tällaisia nähteeni, sanoo vuosikymmeniä maanviljelyneuvoja Soile Hänninen ProAgri Farmasta.

Kasvustot ovat komeat, vaikka pelloilla ei Hännisen mukaan ole tehty kaikkea mahdollista.

– Sateinen ja lämmin kesä on tuonut myös kasvitaudit, eikä niitä vastaan ole läheskään kaikin keinoin lähdetty taistelemaan, sillä kustannuksia halutaan karsia.

Tilapelttaaja **Reijo Hartikka** taistelee biologisten peittäusaineiden puolesta.

Hartikka uskoo tilojen omien kylvösiementen käyt-

öön ja haluaisi viljelijöiden ryhtyvän käyttämään komaassa kehitettyä kasvunherättäjää ja vasta markkinoille tulutta, kanadalalaisten kehittämää fosforilannoitteen tehosteita.

Fosforilannoitteista enemmän puolet sitoutuu maanpintaan, eikä kaikki vuosienkaan myötä tule kasvin käyttöön.

Fosforin tehokkaampi käyttö hyödyttää viljelijää, mutta myös ympäristöä.

– Ei tämä ehkä hämätä pelasta, mutta osaltaan se vähentää fosforin kulkeutumista vesistöihin. Olemmista on, että kaikki hyötyvät, Hartikka tuumii.

Turun seutu

Turun Sanomat, kuntasivu, Kauppiaskatu 5,
PL 95, 20101 Turku, (02) 2693171, ts.kunnat@ts.fi

Kemiallisten peittäusaineiden tilalle biologisia herätteitä

Hartikka on talonpojan ja Itämeren asialla

Turun Sanomat
ULLA MATTSSON

Turkulaisella, Suomen ainoalla tilapeittaajalla **Reijo Hartikalla** on ongelma.

– Tuotteet ovat viimeisen päälle, mutta jos tässä maassa ei ole jättisuuri, ei ole uskottava, mies murehtii.

Hartikka on 1990-luvun alusta asti tehnyt palkkasoturina ja yrittäjänä töitä parantavien biologisten peittäusaineiden saamiseksi viljelijöiden käyttöön. Samalla mies taistelee sen puolesta, että tiloilla arvostettaisiin omaa siemenviljaa ja jaksettaisiin tehdä sen eteen töitä.

Virallinen politiikka ajaa keskusliikkeiden kauppaamisen sertifioidun siementen käyttöä. Suomi on poikkeuksellinen maa Euroopassa, sillä täällä kaikesta huolimatta edelleen 70 prosenttia kylvöistä tehdään tilan omilla siemenillä.

Hartikka nostaa jäkäriläläisen toimistonsa pöydälle myyntituotteensa: parinkymmenen litran kanisterin oululaisen Elom Oy:n valmistamaa luontaisten kasvihormonien kaltaisia yhdisteitä sisältävää kasvua herättävää peittäusainetta sekä pikkupullon kanadalaislähtöistä fosfaattilannoitteen tehostetta, joka sisältää Penicillium bilaii -maasientä.

TS/Veikko Wahlroos

valla valmisteella.

Kanadalaisaineelle, jota tuottaa maailman laajuisesti toimiva bioalan kehitysyrittäjä Novozymes Biologicals, saatiin myyntiluvat Suomeen tänä keväänä, ensimmäisenä Euroopassa.

Fosforia maasta kasvien käyttöön

Fosforilannoitteista enemmän kuin puolet sitoutuu maahiukkasiin, eikä kaikki vuosienkaan myötä tule kasvin käyttöön. Fosforin tehokkaampi käyttö hyödyttää paremman sadon saavaa viljelijää, mutta on myös ympäristön kannalta hyväksi.

– Ei tämä ehkä Itämeren pelasta, mutta osaltaan se vähentää fosforin kulkeutumista vesistöihin. Olennaista on, että kaikki hyötyvät, Hartikka tuumii.

Kunnon myyntimiehen ta-

paan Hartikka uskoo järkähtämättä tuotteidensa tehoon. Toistuvasti hän esittelee monet messut kiertäneitä kuvia, joissa tehoaineita saaneet kasvustot ovat vankempia, juuristot suurempia ja haaraisempia ja tähkätkin paksumpia ja tasaisempia.

– Nämä kertovat siitä, kun on alettu kokeilla näiden kahden aineen yhteiskäyttöä. Tulokset näyttävät todella hyviltä, Hartikka vakuuttaa.

Kokeiluun osallistuu useita käytännön viljelijöitä ja myös Tuorlassa ovat parhaillaan kasvavassa yhteistyössä Raision kanssa koeruudut.

Fosforilannoitteen tehostajasta ei Suomessa ole vielä kovin paljon koetuloksia. Sen sijaan kotimaisesta kasvunhärätteestä on kokeita muun muassa Inkoon Västankvarnista, jossa kokeen toteutti Uudenmaan ruotsinkielinen

neuvontajärjestö.

Molemmat tuotteet sopivat myös luomuviljelyyn.

Ruskolaisen pellon laidalla

Varmemmaksi vakuudeksi Hartikka esittelee ruskolaista kevätvehnähalmetta. Tilapeittaaja kahlaa peltoon ja kauhuo vahvaa kasvustoa.

– Näin teen aina. Tässä sen eron tuntee.

Timo Sipilän vehnä on vankkaa ja kasvisairauksien läikittämissä lehdistäkin vielä runsaasti vihreää.

– Jyvät saavat tästä vielä kasvovoimaa. Tähtikistä tulee suuremmat ja tasaisemmat, Hartikka esittelee.

Aineiden yhteiskustannus vehnähehtaarille on vajaat neljäkymmentä euroa. Öljykasveilla kustannus on luonnollisesti pienillä kilomäärillä huomatta-

Mitä peittaus on?

■ Peittaus on kylvösiementen käsittelyä. Sillä pyritään tuhoamaan kasvitauteja aiheuttavia sieni-itiöitä.

■ Vanhin menetelmä on riihikuivaus, jossa savu tuhosi taudinaiheuttajia.

■ Pitkään käytettiin elohopeapohjaisia peittausaineita, jotka kuitenkin kiellettiin, koska ne olivat käyttäjälle vaarallisia ja jättivät raskasmetalleja maaperään.

■ Tilalle tuli mm. imatsaliini- ja karboksiinipohjaisia valmisteita. Uusia aineita joudutaan kehittämään koko ajan tautien muuntuessa.

■ Peittauksen suosiota vähentävät kustannukset, mutta myös se, että työ koetaan hankalaksi.

Reijo Hartikalla on vertailukuvia käsitellyistä ja käsittelemättömistä kasvustoista. Niitä on messuilla mukava näyttellä.

vasti pienempi.

Aineiden käyttö onnistuu Hartikan mukaan pitkälti samoilla nestepeittauslaitteilla

kuin nykyisiäkin aineita käytetään. Biologinen peittaus on tehtävä kylvöä edeltävän kuumakauden aikana. Tilapeittaajan-

kin sesonki on siis lyhyt samoin kuin kiinteissä tiloissa toimivien kylvösiementen rahtikunostajien.

MAATALOUS

Vähemmän myrkkyä peltoon

Turkulainen Reijo Hartikka on parikymmentä vuotta tehnyt yrittäjänä töitä satoa parantavien biologisten peittausaineiden saamiseksi viljelijöiden käyttöön (TS 11.8.). Toistaiseksi Hartikan edustama tuote on jäänyt maatalouden keskusliikkeiden kauppaamien kemiallisten kasvinsuojeluaineiden jalkoihin. Tosin markkinoilla on muitakin kylvösiementen peittaukseen soveltuvia biologisia aineita, joissa tehoaineena on maabakteeri.

Suomen pelloista noin 70 prosenttia kylvetään niin sanotulla tilan omalla kylvösiemenellä. Virallinen maatalouspolitiikkamme on kauan ajanut sertifioidun eli virallisesti varmennetun siemenen käyttöä, mutta säästöyisistä viljelijät ovat sitä kaihtaneet. Tätä seikkaa edes maatalouskaupan suuret eivät ole saaneet muutettua.

Ennen tilan omien siementen kylvöä viljelijän on peitattava ne siemenlevitteisten tautien varalta. Takavuosina siemenet peitattiin clohopeapohjaisilla aineilla, jotka lopulta

kiellettiin. Tilalle tuli vähemmän ympäristölle haitallisia kemikaaleja. Uusienkin myrkkujen jäämiä on löytynyt maaperästä, vaikka nykytietämyksellä niitä pidetään turvallisinä.

Kenties myrkkujen laimentumista enemmän ympäristön kuormitusta vähentää viljelijöiden tarve karsia peltotöiden kustannuksia. Osa kylvää peittaamattomia siemeniä ja jättää myös kasvuaikaisia torjuntatöitä tekemättä. Tämä näkyy tummina läikkinä viljakasvustojen lehdisissä tai jopa lehdettömyytenä.

Jos viljan hinta pysyy korkeana, kemikaalien käyttö lisääntyy, elleivät biologiset aineet saa viljelijöitä vakuuttuneiksi niiden kelvollisuudesta.

Vesiensuojelun kannalta toivoisi menestystä uudelle peittausaineelle, johon lisätty maasieni auttaa kasvia ottamaan fosfaattia maaperästä tehokkaasti. Aincen käytön uskotaan osaltaan pienentävän maatalouden ympäristökuormitusta.

Turun Sanomat 13.8.2011